

[Waldemar Laursen.]

vand- og sanitetsinstallationer og kloakværker også indeholdt bestemmelser om el-installationer og el-installatører.

Når man allerede på daværende tidspunkt gennemførte el-loven, til trods for at det nedsatte udvalg endnu ikke havde tilendebragt sine overvejelser og undersøgelser på de andre områder, var årsagen dertil dels den, at der på el-området havde fundet en kraftig udvikling sted, dels at det ret komplicerede tekniske materiel, som nu anvendtes, i høj grad krævede fuldt kvalificerede folk ved installationerne. Hertil kom, at tiden for længst var løbet fra lovens bestemmelser angående autorisation af el-installatører.

Efter adskillelsen var der for så vidt tilbage en selvstændig lov med bestemmelser vedrørende de resterende tekniske installationer samt visse autorisationsbestemmelser for gas-, vand- og sanitetsområderne; men loven havde ved adskillelsen, tør man vel nok sige, fået et noget rodet udseende, for så vidt som bestemmelserne for el-området, ganske vist uden gyldighed, stod deri. Også på de andre tekniske områder indeholder den nugældende lov imidlertid bestemmelser, som tiden for længst har gjort forældede.

Det i 1954 nedsatte udvalg har arbejdet videre med problemerne med lovens resterende områder, og det foreliggende, af den højtærede minister for offentlige arbejder fremsatte lovforslag kan vel betragtes som et udtryk for det resultat, udvalget er nået til, eftersom den højtærede minister i sit forslag stort set har fulgt det af udvalget i dets betænkning fremsatte udkast til lov. Det foreliggende lovforslag bærer da også trods sin prisværdige kortfattedhed præg af, at der i udvalget har siddet medlemmer med både teknisk og administrativ indsigt på de pågældende områder. Når ikke så få af de foreslåede bestemmelser synes at have tilsvarende bestemmelser i el-loven som forbillede, er det naturligt, da det i begge tilfælde drejer sig om en lovgivning om autorisation, omend på forskelligeartede områder.

Lovforslagets bestemmelser kan ikke undgå at få en ret betydelig indflydelse på den enkelte borgers erhvervsudøvelse, idet de fastslår, at kun den, der har den rette fag-

mæssige uddannelse og har arbejdet inden for området en vis tid samt består den i loven krævede prøve, kan opnå autorisation som gas-, vand- og sanitetsmester eller kloakmester og som sådan nedsætte sig og udføre arbejder inden for et forsyningsområde. Hertil kommer yderligere kravet om værksted og værktøj i forskriftsmæssig stand samt telefon. Ydermere skal han kunne stille et depositum, som i påkommende tilfælde kan inddrages som erstatning for eventuelt dårligt udført arbejde. Hvis en ansøger opfylder disse krav, har han til gengæld krav på at kunne nedsætte sig som autoriseret mester og udføre arbejder i forsyningsområdet i den kommune, hvor han etablerer sig. Det nye i loven, som må betragtes som et stort fremskridt, er, at det nu ikke mere beror på et skøn fra den autorisationsgivende myndigheds side, om et andragende skal imødekommes eller ej. Dermed fjerner man i overvejende grad den monopolagtige tendens, som før var til stede.

Når man må stille ret strenge krav til den, der vil udføre arbejder på de nævnte områder, skyldes det, at den rette udførelse af disse arbejder har betydelig samfundsinteresse. For de enkelte værker kan et dårligt udført arbejde eller slet anvendt materiale forårsage forstyrrelse i driften og give økonomiske tab, for forbrugeren ubehageligheder eller direkte fare. Autorisationskravets formål er således at give de enkelte værker en garanti for, at de tekniske installationer udføres så betryggende som vel muligt. Man kunne selvfølgelig tænke sig denne garanti varetaget gennem et af de respektive værker gennemført tilsyn. Det finder da også sted i mange kommuner i dag indtil 100 pct., men i mange mindre kommuner og i kommuner, der er inde i en voldsom udvikling, er det umuligt at gennemføre tilsynet så effektivt. Man må nøjes med en utilfredsstillende stikprøvekontrol.

Det afgørende ved autorisationsordningen er, at myndighederne kan holde sig til en kyndig og for arbejdet ansvarlig mester, hvis personale har den rette faglige uddannelse og indsigt, således at myndighederne kan føle sig trygge derved.

Nyt i loven er også, at man under tekniske installationer har medtaget flaskegas-